

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

A6-0355/2008

17.9.2008

SPRAWOZDANIE

w sprawie lepszego stanowienia prawa 2006 zgodnie z art. 9 Protokołu
w sprawie stosowania zasady pomocniczości i proporcjonalności
(2008/2045(INI))

Komisja Prawna

Sprawozdawca: Manuel Medina Ortega

PR_INI

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
OPINIA KOMISJI GOSPODARCZEJ I MONETARNEJ.....	9

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie lepszego stanowienia prawa 2006 zgodnie z art. 9 Protokołu w sprawie stosowania zasady pomocniczości i proporcjonalności (2008/2045(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję z dnia 4 września 2007 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa 2005 r.: stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności - 13. sprawozdanie roczne¹ (COM(2006)0289),
- uwzględniając rezolucję z 4 września 2007 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa w Unii Europejskiej²,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 września 2007 r. w sprawie strategii uproszczenia otoczenia regulacyjnego³,
- uwzględniając rezolucję z dnia 4 września 2007 r. w sprawie instytucjonalnych i prawnych skutków stosowania instrumentów tzw. „miękkiego prawa” (soft law)⁴,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji – „Lepsze stanowienie prawa 2006” na mocy art. 9 Protokołu w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności (14. sprawozdanie) (COM(2007)0286),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Drugi strategiczny przegląd procesu lepszego stanowienia prawa w Unii Europejskiej” (COM(2008)0032),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji zatytułowany „Drugie sprawozdanie z realizacji strategii uproszczenia otoczenia regulacyjnego” (COM(2008)0033),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji – Pomiar kosztów administracyjnych oraz redukcja obciążeń administracyjnych w Unii Europejskiej (COM(2008)0141),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji zatytułowany „Zmniejszenie obciążeń administracyjnych w Unii Europejskiej - Sprawozdanie z postępów za rok 2007 i perspektywy na rok 2008” COM(2008)0035),
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinię Komisji Gospodarczej i Monetarniej (A6-0355/2008),

A. mając na uwadze, że ramy regulacyjne Unii Europejskie powinny inspirować się

---

¹ Dz.U. C 187 E, 24.7.2008, s. 67

² Dz.U. C 187 E, 24.7.2008, s. 60

³ Dz.U. C 187 E, 24.7.2008, s. 72

⁴ Dz.U. C 187 E, 24.7.2008, s. 75

kryteriami jasności i skuteczności,

- B. mając na uwadze, że ulepszenie procedur prawnych może przyczynić się do osiągnięcia celów Unii,
- C. mając na uwadze, że zasady pomocniczości i proporcjonalności stanowią podstawowe zasady prawa pierwotnego i, o ile Wspólnota nie dysponuje wyłącznymi uprawnieniami legislacyjnymi, muszą one być koniecznie przestrzegane,
- D. mając na uwadze, że poprawne stosowanie zasad pomocniczości i proporcjonalności przyczynia się w decydujący sposób do konsolidacji zwierzchniej roli i skuteczności przepisów wspólnotowych, a także do większego przybliżenia obywatelom decyzji, i tym samym większej akceptacji Unii przez społeczeństwo, oraz że zasady te są niezbędne dla uzasadnienia celowości i zasięgu działania wspólnotowego, ponieważ umożliwiają one państwom członkowskim wykonywanie własnych uprawnień legislacyjnych w duchu współpracy na różnych szczeblach rządów, i tym samym zwiększają pewność prawną,
- E. mając na uwadze, że rozwój przepisów wspólnotowych podlega dziś stosowaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które wymagają ustanowienia procedur koordynacji z krajowymi organami ustawodawczymi, wykonawczymi i sądowymi, aby zagwarantować zarówno pewność prawną, jak i skuteczność działania Unii Europejskiej,
- F. mając na uwadze, że Komisja podkreśla szereg istotnych aspektów mających na celu ulepszenie przepisów unijnych, takich jak oceny wpływu zmniejszenia kosztów administracyjnych oraz uproszczenie, poprawa i aktualizacja istniejących przepisów,
- G. mając na uwadze, że Komisja w związku z tym przyznaje ważną rolę nawiązaniu otwartego dialogu z partnerami społecznymi i ustawodawcami krajowymi;
- H. mając na uwadze, że w „Pierwszym sprawozdaniu z realizacji strategii uproszczenia otoczenia regulacyjnego” (COM(2006)0690) Komisja zapowiedziała około 50 inicjatyw na rzecz kodyfikacji na 2006 r., a tylko 36 zostało rzeczywiście przekazanych Parlamentowi Europejskiemu i, że choć 200 inicjatyw na rzecz kodyfikacji zostało zapowiedzianych na 2007 r., tylko 21 zostało przedstawionych ustawodawcy,
- I. mając na uwadze, że w bieżącym programie stopniowego upraszczania, załączonym do ww. „Drugiego sprawozdania z realizacji strategii uproszczenia otoczenia regulacyjnego”, Komisja uważa za równoważne zmianę i przekształcenie obowiązujących aktów w niektórych dziedzinach (efektywności energetycznej budynków, lotnictwa cywilnego itp.)
- J. mając na uwadze, że Komisja zobowiązała się do przedstawienia programu działania mającego na celu zmniejszenie do 2010 r. obciążeń administracyjnych spoczywających na przedsiębiorstwach w UE o 25% i że w tym celu zaproponowała szereg przyspieszonych działań związanych z różnymi dziedzinami legislacyjnymi,
  - 1. popiera cel Komisji dotyczący poprawy jakości prawodawstwa oraz ograniczania obciążeń legislacyjnych, w tym zniesienia niepotrzebnych przepisów UE, które utrudniają wzrost i hamują innowacje; podkreśla, że w niektórych obszarach należy

- dołożyć jeszcze większych starań w celu zapewnienia, by z prawodawstwa dotyczącego rynku wewnętrznego czerpano maksymalne korzyści ekonomiczne;
2. wspiera prawodawstwo oparte na zasadach oraz większe skupienie się na jakości aniżeli na ilości; postrzega debatę na temat lepszego stanowienia prawa jako okazję do refleksji nad prawodawstwem jako procesem służącym realizacji jasno określonych celów polityki poprzez zapewnienie większego wkładu prawa wspólnotowego na wzrost i tworzenie miejsc pracy, a także poprzez zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron we wszystkie fazy procesu, od przygotowania do wdrożenia, oraz włączenie ich do niego;
  3. podkreśla znaczenie zasad pomocniczości i proporcjonalności przy staraniach na rzecz lepszego stanowienia prawa, aby zarówno znieść niepotrzebne obciążenia biurokratyczne dla państw członkowskich i zainteresowanych stron, jak i wytworzyć większe zrozumienie wśród obywateli UE dla działań, które stosownie do obu tych zasad można uregulować tylko na płaszczyźnie wspólnotowej;
  4. wspiera starania Komisji zmierzające do uproszczenia wspólnotowego dorobku prawnego;
  5. z zadowoleniem przyjmuje ulepszenie procedur konsultacji zainteresowanych stron przeprowadzanych przez Komisję w celu opracowania wniosków legislacyjnych i odnotowuje ogólnie pozytywne reakcje zainteresowanych stron w ramach oceny sposobu, w jaki Komisja wspiera ich udział;
  6. ubolewa nad faktem, że pomimo ulepszenia procedur Komisja nadal opracowuje różne dokumenty związane z uproszczeniem i lepszym stanowieniem prawa, zawierające rozbieżne listy inicjatyw na rzecz uproszczenia, co uniemożliwia otrzymanie ogólnej wizji jej strategii; podkreśla, że należy unikać mnożenia takich dokumentów; zwraca się do Komisji o przygotowanie jednego dokumentu rocznego; podkreśla, że polityczna ocena i dobra współpraca musi mieć miejsce na płaszczyźnie Unii Europejskiej, szczególnie poprzez starania Parlamentu, Rady i Komisji;
  7. uważa, że obiektywne oceny wpływu stanowią ważny instrument przy ocenie wniosków Komisji i dlatego popiera zewnętrzną i niezależną kontrolę przeprowadzania oceny wpływu;
  8. uważa, że konsultacje i oceny wpływu mają podstawowe znaczenie dla opracowywania lepszego prawodawstwa Wspólnoty oraz sądzi, że nie powinny one zwiększać biurokracji ani stanowić przeszkód biurokratycznych uniemożliwiających Komisji działanie, ale że powinny być pomocne w stanowieniu dobrych ram prawnych, sprzyjających wzrostowi w Unii Europejskiej;
  9. podkreśla konieczność przeprowadzania analiz kosztów i korzyści odzwierciedlających strukturę kosztów regulacyjnych wówczas, gdy dyrektywy wdrażane za pomocą krajowego prawodawstwa zmieniają ramy regulacyjne działalności prowadzonej przez przedsiębiorstwa i osoby fizyczne; ma jednak świadomość, że analizy kosztów i korzyści nie zastępują politycznej debaty na temat zalet i wad poszczególnych aktów prawodawczych;
  10. jest zdania, że zgłaszając poprawki, Parlament jak i Rada powinni uwzględniać zarówno ocenę wpływu dokonaną przez Komisję, jak i ich własną ocenę wpływu celem poprawy

jakości przygotowania prawa;

11. uważa ponadto, że obiektywne oceny wpływu muszą opierać się na terminowej i obszernej konsultacji z zainteresowanymi stronami; wzywa Komisję do włączenia do swych ocen wpływu wystarczającej liczby scenariuszy i wariantów strategii (w tym możliwości niepodejmowania żadnych działań, jeżeli jest to wymagane) jako podstawy dla opłacalnych i trwałych rozwiązań;
12. wyraża nadzieję, że włączenie przewidywanych kosztów administracyjnych do ocen wpływu służyć będzie poprawie ich jakości;
13. podkreśla znaczenie oceny politycznej dokonanej na szczeblu Unii Europejskiej przez organy reprezentujące obywateli, takie jak Parlament Europejski, lub reprezentujące organy lokalne i organizacje społeczne, takie jak Komitet Regionów i Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny;
14. wyraża zastrzeżenia co do zasadności wspierania samoregulacji i współregulacji, która może ostatecznie przełożyć się na „abstynencję legislacyjną”, co będzie sprzyjać jedynie grupom nacisku i silnym podmiotom życia gospodarczego; dlatego też popiera wnioski Komisji, według których rozporządzenia pozostają nadal najprostszym sposobem osiągnięcia celów UE i zapewniania pewności prawnej przedsiębiorstwom i obywatelom; zwraca się do Komisji o rozwinięcie bardziej spójnego podejścia w tym zakresie;
15. podkreśla, że środki o charakterze nielegislacyjnym powinny przestrzegać równowagi sił i właściwych ról poszczególnych instytucji; zwraca się do Parlamentu o wniesienie mądrego i spójnego wkładu w te środki, opierając się na doświadczeniu; podkreśla potrzebę politycznego poparcia tego rodzaju innowacyjnych środków;
16. uważa, że należy wzmocnić formalne przepisy Unii Europejskiej w ramach przepisów zawartych w traktatach, i unikać „drogi na skróty”, nawet z wykorzystaniem niewiążących przepisów nieformalnych;
17. wyraża zadowolenie z podjęcia przez Komisję środków mających na celu położenie kresu opóźnieniu w tłumaczeniu na nowe języki UE tekstów będących w trakcie kodyfikacji; ubolewa nad faktem, że Komisja przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu tylko 36 inicjatyw na rzecz kodyfikacji w roku 2006, pomimo że zapowiedziała około 50, oraz 21 inicjatyw w roku 2007, chociaż zapowiedziała około 200;
18. wzywa Komisję do przestrzegania opublikowanych list kodyfikacji i przekształceń oraz do przedstawiania prawodawcy, w miarę możliwości, wszystkich zapowiedzianych inicjatyw oraz uzasadniania tych, które są pomijane; podkreśla, że Parlament Europejski wykazał dobrą wolę dokonując reformy art. 80 i 80a swojego Regulaminu, które pozwalają rozpatrywać inicjatywy na rzecz uproszczenia w drodze szybszej i prostszej procedury zatwierdzania;
19. przypomina również Komisji, że inicjatywy na rzecz kodyfikacji i przekształcenia są zatwierdzane przez Parlament w rozsądnych terminach i że jeżeli w odniesieniu do innych inicjatyw na rzecz uproszczenia terminy wydłużają się, jest to spowodowane faktem, że inicjatywy te są zwykłymi wnioskami legislacyjnymi i jako takie podlegają normalnej

procedurze zatwierdzania oraz zwyczajowym terminom;

20. potwierdza, że pragnie, aby Komisja przyjęła przekształcenie jako zwykłą technikę legislacyjną, nawet jeżeli zamierza dokonać „zmiany” obowiązujących tekstów, by w odniesieniu do każdej inicjatywy mieć pełny obraz tekstu, wraz z określonymi zmianami i wyraźnie oznaczonymi częściami nowymi oraz częściami niezmiennymi;
21. wzywa ponadto Komisję, aby pamiętała, że w przypadku gdy przekształcenie nie jest możliwe, zwykła technika legislacyjna powinna przewidywać kodyfikację kolejnych zmian danego aktu legislacyjnego w terminie nie przekraczającym sześciu miesięcy; uważa, że zgodnie z wyżej wymienionym porozumieniem międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa¹ można byłoby utworzyć, wspólnie z Radą i Komisją, specjalne struktury w celu promowania uproszczenia, przewidujące odpowiedni udział zainteresowanych stron;
22. przypomina, że wieloznaczne i nieskuteczne instrumenty tzw. miękkiego prawa mogą mieć, i mają, negatywny wpływ na rozwój prawa Unii Europejskiej oraz na równowagę między instytucjami i dlatego też należy je stosować tylko bardzo ostrożnie – o ile są przewidziane w traktatach i w żadnym wypadku z pominięciem wynikającego z prawa pierwotnego podziału kompetencji – gwarantując w każdym przypadku pewność prawną;
23. wyraża zadowolenie z faktu, że Komisja postanowiła przekazać nowe wnioski i dokumenty konsultacyjne bezpośrednio parlamentom krajowym, aby zwrócić się o ich reakcję w tak zwanej „fazie rosnącej” prawa wspólnotowego, antycypując w ten sposób przepisy traktatu lizbońskiego; w pełni popiera znaczenie takiej formy współpracy dla ulepszenia jakości i stosowania prawa wspólnotowego, szczególnie zasad pomocniczości i proporcjonalności;
24. jest zdania, iż transpozycja prawodawstwa powinna być kontrolowana w sposób gruntowny i proaktywny tak, aby uniknąć rozbieżności interpretacji i niepotrzebnego „połączania” prawodawstwa; pragnie, aby Komisja Europejska pełniła czynną rolę w procesie transpozycji, wraz z organami nadzoru i grupami ekspertów, zarówno na szczeblu UE, jak i krajowym, bowiem wczesne przeprowadzenie analizy ewentualnych pułapek może zapobiec opóźnieniom i niepotrzebnym obciążeniom dla przedsiębiorstw; wzywa Komisję do zbadania działań, które można by podjąć w celu zapobiegania praktyce „połączania”, w tym uprawnienie obywateli do bezpośredniego działania; wzywa do dokonywania uzupełniających ocen skutków zawierających analizę sposobu wdrażania decyzji na szczeblu krajowym i lokalnym; popiera stosowanie w większym stopniu – i w odpowiedni sposób – rozporządzeń; ponownie proponuje, by Parlament opracował w ścisłej współpracy z partnerami krajowymi stosowne procedury nadzorowania transpozycji;
25. uważa, że w celu zwiększenia skuteczności stosunków z parlamentami krajowymi, należy opracować wspólną koncepcję warunków ustalonych w zasadach pomocniczości i proporcjonalności; w związku z tym w pełni popiera inicjatywę Komisji dotyczącą włączenia znormalizowanego szeregu pytań w celu sporządzania uzasadnień towarzyszących wnioskowi Komisji, zgodnie z załącznikiem 3 do dokumentu roboczego

---

¹ Dz.U. C 321, 31.12.2003, s. 1

Komisji SEC(2007)0737;

26. wyraża zadowolenie z faktu, że Komisja zapowiedziała zmianę dorobku wspólnotowego w zakresie prawa spółek, księgowości oraz audytu i oczekuje przedstawienia w jak najkrótszym terminie konkretnego wniosku w tej dziedzinie;
27. ponawia konieczność zmniejszenia zbędnego obciążenia administracyjnego, jakie spoczywa na przedsiębiorstwach w celu spełnienia obowiązku udzielenia informacji przewidzianych zarówno w przepisach europejskich, jak i w krajowych przepisach wykonawczych; podkreśla, że cel Komisji, jakim jest zmniejszenie do roku 2012 obciążeń administracyjnych o 25%, musi być celem netto, co oznacza, że zmniejszenie uzyskane w określonych obszarach nie może zostać zniweczone przez nowe obciążenia administracyjne; wspiera promowanie stosowania technologii informacyjno-komunikacyjnych; w związku z tym zwraca się do Komisji o ocenę i zmniejszenie, tam gdzie to możliwe, ogólnych obciążeń administracyjnych ciążących na wszystkich zainteresowanych stronach, nawet jeżeli nie są one przedsiębiorstwami;
28. podkreśla, że dalsze starania na rzecz uproszczenia są również konieczne we wzajemnych relacjach między Komisją a obywatelami, np. w obszarach takich jak zamówienia, usługi finansowe, programy badawcze, zasady pomocy państwowej oraz aplikacje dotyczące finansowania ze środków wspólnotowych;
29. przypomina o znaczeniu rozsądnego korzystania z klauzul wygaśnięcia dla zapewnienia stosowności prawodawstwa;
30. potwierdza swoją gotowość do utrzymania i nasilenia współpracy z Radą i Komisją, aby spełnić oczekiwania obywateli i przedsiębiorstw w zakresie uproszczenia przepisów wspólnotowych, w szczególności w odniesieniu do wniosków dotyczących działań przyspieszonych, których celem jest zmniejszenie obciążenia administracyjnego; podkreśla jednak, że w procesie upraszczania procedur decyzyjnych w celu przyspieszenia terminów należy przestrzegać wymogów procedur przewidzianych w traktatach;
31. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.

17.7.2008

OPINIA KOMISJI GOSPODARCZEJ I MONETARNEJ

dla Komisji Prawnej

w sprawie lepszego stanowienia prawa 2006 zgodnie z art. 9 Protokołu w sprawie stosowania zasady pomocniczości i proporcjonalności
(2008/2045(INI))

Sprawozdawca: Dariusz Rosati

WSKAZÓWKI

Komisja Gospodarcza i Monetarna zwraca się do Komisji Prawnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. popiera cel Komisji dotyczący poprawy jakości wspólnotowego prawodawstwa oraz ograniczania obciążeń legislacyjnych, w tym zniesienia niepotrzebnych przepisów, które utrudniają wzrost i hamują innowacje; uważa, że w niektórych obszarach należy dołożyć jeszcze większych starań w celu zapewnienia, by z prawodawstwa dotyczącego rynku wewnętrznego czerpano maksymalne korzyści ekonomiczne;
2. wspiera prawodawstwo oparte na zasadach oraz większe skupienie się na jakości aniżeli na ilości; postrzega debatę na temat lepszego stanowienia prawa jako okazję do refleksji nad prawodawstwem jako procesem służącym realizacji jasno określonych celów polityki poprzez zapewnienie większego wkładu prawa wspólnotowego na wzrost i tworzenie miejsc pracy, a także poprzez zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron we wszystkie fazy procesu, od przygotowania do wdrożenia, oraz włączenie ich do niego;
3. uważa, że konsultacje i oceny wpływu mają podstawowe znaczenie dla opracowywania lepszego prawodawstwa UE oraz sądzi, że nie powinny one zwiększać biurokracji ani stanowić przeszkód biurokratycznych uniemożliwiających Komisji działanie, ale że powinny być pomocne w stanowieniu dobrych ram prawnych, sprzyjających wzrostowi w Unii Europejskiej;
4. podkreśla konieczność przeprowadzania analiz kosztów i korzyści odzwierciedlających strukturę kosztów regulacyjnych wówczas, gdy dyrektywy wdrażane za pomocą krajowego prawodawstwa zmieniają ramy regulacyjne działalności prowadzonej przez przedsiębiorstwa i osoby fizyczne; ma jednak świadomość, że analizy kosztów i korzyści

nie zastępują politycznej debaty na temat zalet i wad poszczególnych aktów prawodawczych;

5. jest zdania, że zgłaszając poprawki, Parlament jak i Rada powinni uwzględniać zarówno ocenę wpływu dokonaną przez Komisję, jak i ich własną ocenę wpływu celem poprawy jakości przygotowania prawa;
6. jest zdania, iż transpozycja prawodawstwa powinna być kontrolowana w sposób gruntowny i proaktywny tak, aby uniknąć rozbieżności interpretacji i niepotrzebnego „pozłacania” prawodawstwa; pragnie, aby Komisja Europejska pełniła czynną rolę w procesie transpozycji, wraz z organami nadzoru i grupami ekspertów, zarówno na szczeblu UE, jak i krajowym, bowiem wczesne przeprowadzenie analizy ewentualnych pułapek może zapobiec opóźnieniom i niepotrzebnym obciążeniom dla przedsiębiorstw; wzywa Komisję do zbadania działań, które można by podjąć w celu zapobiegania praktyce „pozłacania”, w tym uprawnienie obywateli do bezpośredniego działania; wzywa do dokonywania uzupełniających ocen skutków zawierających analizę sposobu wdrażania decyzji w państwach członkowskich oraz na szczeblu lokalnym; popiera stosowanie w większym stopniu – i w odpowiedni sposób – rozporządzeń; ponownie proponuje, by Parlament opracował w ścisłej współpracy z partnerami krajowymi stosowne procedury nadzorowania transpozycji;
7. zachęca Komisję do zbadania rozwiązań alternatywnych dla prawodawstwa, które mogłyby poprawić funkcjonowanie rynku wewnętrznego i zapewnić konwergencję w zakresie regulacji i nadzoru, stosowanie najlepszych wzorców oraz wymianę informacji między państwami członkowskimi.
8. podkreśla, że środki o charakterze nielegislacyjnym powinny przestrzegać równowagi sił i właściwych ról poszczególnych instytucji; zwraca się do Parlamentu o wniesienie mądrego i spójnego wkładu w te środki, opierając się na doświadczeniu; podkreśla potrzebę politycznego poparcia tego rodzaju innowacyjnych środków;
9. zwraca się do Komisji o przedstawienie w wymiarze rocznym swoich dokonań na rzecz zmniejszenia obciążeń administracyjnych o 25% do 2012 roku oraz dalszych działań podejmowanych w celu osiągnięcia tego uzgodnionego celu;
10. przypomina o znaczeniu rozsądnego korzystania z klauzul wygaśnięcia dla zapewnienia stosowności prawodawstwa;
11. podkreśla, że uproszczenie jest również konieczne we wzajemnych relacjach między Komisją a obywatelami, w obszarach takich jak zamówienia, usługi finansowe, programy badawcze, zasady pomocy państwowej oraz aplikacje dotyczące finansowania ze środków wspólnotowych.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	16.7.2008
Wynik głosowania końcowego	+: 21 -: 0 0: 12
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Mariela Velichkova Baeva, Zsolt László Becsey, Pervenche Berès, Slavi Binev, Sebastian Valentin Bodu, Sharon Bowles, David Casa, Manuel António dos Santos, Elisa Ferreira, Jean-Paul Gauzès, Donata Gottardi, Benoît Hamon, Gunnar Hökmark, Sophia in 't Veld, Othmar Karas, Wolf Klinz, Guntars Krasts, Andrea Losco, Astrid Lulling, Gay Mitchell, Joseph Muscat, John Purvis, Heide Rühle, Eoin Ryan, Antolín Sánchez Presedo, Salvador Domingo Sanz Palacio, Ivo Strejček, Ieke van den Burg, Cornelis Visser, Sahra Wagenknecht
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Dragoş Florin David, Harald Ettl, Werner Langen, Thomas Mann, Gianni Pittella, Bilyana Ilieva Raeva

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	9.9.2008
Wynik głosowania końcowego	+ : 25 - : 0 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Marek Aleksander Czarnecki, Bert Doorn, Monica Frassoni, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Othmar Karas, Piiia-Noora Kauppi, Klaus-Heiner Lehne, Katalin Lévai, Antonio Masip Hidalgo, Hans-Peter Mayer, Manuel Medina Ortega, Hartmut Nassauer, Aloyzas Sakalas, Francesco Enrico Speroni, Daniel Stroj, Rainer Wieland, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Sharon Bowles, Vicente Miguel Garcés Ramón, Jean-Paul Gauzès, Georgios Papastamkos, Gabriele Stauner, József Szájer, Jacques Toubon, Ieke van den Burg
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Renate Weber